The reason behind the reason; conformity. 1 of 3
Syy syyn takana; mukautuminen. 1/3

Hei kaikki,

Esitin kirjassani *Alkuseurakunnan paluu* havainnon siitä, että alkuseurakunta oli vastakulttuurin liike, kun taas auditorioseurakunta on nyt pelkästään sitä ympäröivän maailman alakulttuuri.

Alakulttuuri on pieni, itsensä eristänyt ryhmä laajemmassa yhteisössä ja sillä on omat uskomuksensa, terminologiansa, maailmankatsomuksena ja usein oma pukeutumistyylinsä. Muinoin high schoolissa ollessasi alakulttuurit koulussasi ovat saattaneet pitää sisällään urheilijat ja cheerleaderit yhdessä kulttuurissa, jengit toisessa, skeittaajat, nörtit jne. jokainen omassa kulttuurissaan. Jokainen alakulttuuri tuossa koulussa oli ainutlaatuinen, kuitenkin se oli olemassa laajemmassa high schoolin yhteisössä, ja kaikki liikkuivat samaan suuntaan – kohti koulusta valmistumista. Alakulttuurit liikkuvat yleensä samaan suuntaan koko yhteiskunnan kanssa.

Alakulttuurimentaliteetti on syy siihen, miksi seurakunnat ovat langenneet siihen väärään ajatteluun, että jos niillä on toimitiloissaan maailman piirteitä, jos niiden 'palvonta' muistutti maailman rock konserttia, jos niillä oli konserttiin kuuluvia ammatillisia elementtejä, ne vetäisivät puoleensa uusia ihmisiä auditorioseurakuntaansa. Ne näyttävät samalta kuin maailma, kuulostavat siltä, puhuvat kuten se puhuu pyrkiessään olemaan merkityksellisiä. Ne liikkuvat samaan suuntaan kuin maailma. Ne ovat alakulttuuri.

Vastakulttuuri on elämäntapa, jonka arvot ovat vallitsevan yhteiskunnan vastaisia. Vastakulttuuri liikkuu vastakkaisen suuntaan kuin paikallinen kulttuuri ja maailma.

Suurin osa siitä, mitä Jeesus sanoi, edusti vastakulttuuria. Pohdi Matt. 5: 43-48:a: "Te olette kuulleet sanotuksi: 'Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihollistasi'. Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat, että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa."

Tuo on vastakulttuuria. Hän käskee sellaiseen elämäntapaan ja arvoihin, jotka ovat suoraan vallitsevan yhteiskunnan ja Hänen ympärillään olevan kulttuurin vastaisia. Tuo oli voimallista. Elämää muuttavaa. Vastoin kaikkea sitä, mitä kulttuuri ja yhteiskunta uskoivat. Rakasta vihollisiasi. Rukoile heidän puolestaan. Tee heille hyvää. Tuo on vastakulttuuria.

Juuri tuossa on Kristuksen ruumiin voima, sen asemassa vastakulttuurina.

Syytä Jumalaa tästä; Vastakulttuuri

Juuri Jumala aloitti alkuseurakunnan helluntaina ja Hän synnytti sen olemaan vastakulttuuri, koska se (me) noudatamme Jeesuksen opetuksia. Jumala oli muuttanut ulos temppelistä ihmisolentoihin ja se oli täysin tuon päivän uskonnollisen kulttuurin vastaista. Synagoga-järjestelmää johtivat aristokraattiset eliitit, jotka sanoivat Jumalan asuvan rakennuksessa, kun taas seurakuntaa johtivat kouluttamattomat kalastajat, jotka sanoivat Jumalan asuvan ihmisissä.

Juutalaiset eliitit oli keskitetty temppelijärjestelmään, joka ohjasi kaiken rahan, vallan ja huomion itseensä. Seurakunta oli hajautettu, kun Jumala muutti ulos temppelistä ihmisolentoihin antaen heille vapauden kokoontua yhteen muiden elävien temppeleiden kanssa valintansa mukaan, antoivat varoja toisilleen, tukemaan toisiaan ja johtajiaan halunsa mukaan. Kaikki tämä ja muukin oli juuri vastakkaista olemassa olleelle temppelijärjestelmälle, joka saneli sen, mitä ihmiset kuulivat, kuinka he antoivat varojaan, kuinka heidän oli määrä sisällyttää temppeli elämäänsä, ja kuinka olla vuorovaikutuksessa toistensa kanssa - Se, että Kristus on ihmisissä, jotka ovat eläviä temppeleitä, oli ja on yhä vastakulttuuria.

Syy sen syyn takana, miksi on vainoa

Jos voimme panna syrjään hetkeksi sen, minkä me kaikki ymmärrämme olevan hengellisenä syynä vainolle – me kaikki tiedämme paholaisen vihaavan Jumalaa ja Jumalan kansaa, joten hän yllyttää ihmisiä vainoamaan meitä – katsoaksemme sitä kulttuurisesta näkökulmasta, näemme jotakin.

Mikä sai Babylonin hallitsijoiden vainoamaan Danielia?
Mikä sai Babylonin hallitsijoita vainoamaan niitä kolmea heprealaismiestä siihen pisteeseen saakka, että heidät pantiin tuliseen pätsiin?
Mikä sai juutalaiset johtajat Jerusalemissa vainoamaan alkuseurakuntaa?
Mikä sai Rooman keisarit vainoamaan kristittyjä?
Mikä sai natsi-Saksan vainoamaan juutalaisia ja kristittyjä? (Ei vain kuusi miljoonaa juutalaista kuollut leireillä, vaan toiset karkeasti ottaen viisi miljoonaa kristittyä ja poliittista vankia kuoli niillä myös.)
Mikä sai Neuvostoliiton vainoamaan juutalaisia ja kristittyjä?
Miksi kristittyjä vainotaan tänään maissa, joita dominoivat muut uskonnot kuin kristinusko?

Vastaus on yksinkertainen: he olivat erilaisia.

Tuota syvemmälle menevä vastaus on: he eivät vain olleet erilaisia, vaan he kieltäytyivät olemasta samanlaisia.

Tuota vielä syvemmälle menevä vastaus: He pitivät tiukasti kiinni omasta identiteetistään sen sijaan, kuinka Valtio identifioi heidät. (Käyttämällä jotakin emotionaalista tukikeppiä, ovat kavaltajia, kapinallisia, mielisairaita, vaarallisia yhteiskunnalle jne.)

Jokaisessa esimerkissä heitä vihattiin, koska he edustivat vastakulttuuria. Vastakulttuuri kieltäytyy mukautumasta yhteiskunnan odotuksiin. Vastakulttuuri liikkuu vastakkaiseen suuntaan kuin päivän yleinen kulttuuri.

Kulttuurisesti kristillisinä pidetyissä maissa Isä ja Herra ovat aikaansaamassa sen, että Kristuksen ruumis on jälleen vastakulttuuria. Ja jatkamme siitä ensi viikolla. Ne, joilla on korvat kuulla, tunnistavat tämän olevan profeetallista… ensi viikkoon,
Siunauksin,

John Fenn/LL

The reason behind the reason; Refusing to be the same. 2 of 3
Syy syyn takana; Kieltäytyminen olemasta samanlainen. 2/3

Hei kaikki,

Viime viikolla mainitsin, että syy siihen, miksi seurakuntaa (sen jäseniä) on kautta aikojen vainottu, on se, että he olivat erilaisia kuin heidän ympärillään oleva kulttuuri ja yhteiskunta. Mutta ei vain se, että olemme erilaisia; kieltäydymme olemasta samanlaisia.

Tämä on nyt meneillään Kristuksen ruumiissa maissa, joilla suureksi osaksi katsotaan olevan kristilliset juuret: kristityt valitsevat joko hiljaisen integroitumisen ja ympärillään olevan kulttuurin arvojen omaksumisen tai he valitsevat olla erilaisia seisomalla lujasti uskomustensa, moraalikäsitystensä ja vakaumustensa perustalla.

Vainon toimintamalli – se alkaa kulttuurin muuttumisesta (kristittyjen) vastaiseksi

Havaitsemme, että ensimmäiseksi tapahtuu kulttuurin muuttuminen, joka saa ihmiset kääntymään toisiaan vastaan. Pohdi sitä, että Danielin 'antoivat ilmi' kuninkaalle hänen työtoverinsa. Ihmiset alkoivat jopa antamaan ilmi naapureitaan. Apt. 5: 12-13:ssa sanotaan, että monia parantumisia ja ihmeitä tapahtui kodeissa seurakunnan kokoontumista harjoittavien uskovien joukossa.

Mutta noiden kotikokousten ja tuon 'samalla hengellisellä aaltopituudella' olevien ihmisten piirin ulkopuolella yhteiskunnassa kokonaisuudessaan sanotaan, että ihmiset, jotka eivät olleet uskovia, pelkäsivät heitä (uskovia) eikä kukaan uskaltanut liittyä heihin. Miksi he pelkäsivät uskovia? Vainonko vuoksi? Osittain. Mutta he myös poikkesivat kulttuurista ja he kieltäytyivät mukautumasta. Kuitenkin heidän erottuessaan yhteiskunnasta Jumala toi Itsensä ilmi parantumisissa ja ihmeissä. Joten ihmisten sydämissä alkoi köydenveto: keskivertokansalainen saattoi sanoa: 'Tässä on viranomaisten vihaama ryhmiä, joka pelottaa minua, kuitenkin Jumala on heidän keskellään, mikä on sitä mitä eniten haluan.'

Heti seuraavassa jakeessa sanotaan, että yhä enemmän karttui niitä, jotka uskoivat Herraan.

Tuo ilmeinen vastakohtaisuus paljastaa erimielisyyden yhteiskunnassa tuohon aikaan – uskosta osattomien joukossa oli pelkoa ja kuitenkin tuli opetuslapsia. He poikkesivat päivän kulttuurista, kaikki tiesivät, mitä he kannattivat ja olit joko heidän puolellaan tai heitä vastaan.

Valikoiduista johtajista tehtiin esimerkkejä

Pian vallanpitäjät Israelissa aloittivat järjestettyjen pidätysten politiikan. Pietari ja Johannes tuotiin johtajien eteen Apt. 4:ssä. Stefanuksen pidätys ja teloitus Apt. 7:ssä kiihdytti vainoa. Saulus Tarsolaisesta tuli pääasiallinen vainoaja Stefanuksen kuoleman jälkeen ja Apt. 9:ssa Saulus, tuleva apostoli Paavali, kohtaa Jeesuksen Damaskoksen ulkopuolella. Tämä pysäytti Israelissa olevien juutalaisjohtajien pyrkimykset toteuttaa seurakunnan vainoamista Israelin rajojen ulkopuolella.

Tultaessa Apt. 12:en meille kerrotaan, että (Jerusalemissa) Herodes tapatti apostoli Johanneksen veljen, Jaakobin, miekalla ja pidätti Pietarin samassa tarkoituksessa.

Huomaa, että valtion vainon siemen alkoi, kun johtajat onnistuivat saamaan kansalaiset pelkäämään kristittyjä. Juutalaisten pelko Jerusalemissa oli, että nämä kristityt yrittäisivät pakottaa uskomuksensa (uskontonsa) heille, uhaten juutalaista uskontoa ja lakeja ja Israelin kulttuuria. Mutta tässä kohdassa Rooman liittovaltion hallinto ei ollut vielä täysin mukana asiassa.

Luonteen salamurha

Mk.14: 55-58:ssa havaitsemme johtajien vainoavan Jeesusta oikeudenkäynnissä väärin todistavine henkilöineen, joista jotkut irrottivat Hänen sanansa asiayhteydestään ja vääristelivät Hänen sanojaan alkuperäisestä tarkoituksesta, jotta se sopi heidän suunnitelmiinsa.

Meidän päivinämme näemme saman luonteen salamurhan, vääristeltyjä sanoja, asiayhteydestä irrotettuja sanoja koskien ketä tahansa, joka ei mukaudu vallalla olevaan konservatiivien vastaiseen, juutalais-kristillisen kulttuurin vastaisuuteen. Siellä täällä on oikeustapauksia valikoituja ihmisiä vastaan, jotka ovat laajemman agendan tiellä. Mutta on tulossa aika, kuten tuli seurakunnalle ja Roomalla, jolloin koko kulttuuri kääntyy vastaan ja jopa syyttää kristittyjä, juutalaisia ja konservatiiveja kaikesta mikä sitten maassa onkin väärin.

He yrittävät tehdä vainosta liittovaltiotason asian

On noin vuonna 52 jKr. Apt. 18: 12-18:ssa, karkeasti ottaen 20 vuotta helluntain jälkeen. Korintissa, Kreikassa näemme uskonvainoajien vievän asian Israelin alueen ulkopuolelle pyrkien saamaan Rooman liittovaltion hallitus mukaan kristittyjen vastaiseen toimintaan.

Korintissa oli roomalainen senaattori ja tuomari, Gallio. Hänet tunnetaan hyvin historiallisesti raamatullisten tekstien ulkopuolelta useista syistä, joiden joukossa se, että hän oli kuuluisan roomalaisen kirjailijan Senecan veli. Lucius Junius Gallio Annaeanus oli hänen koko nimensä ja kun juutalaiset veivät juttunsa Paavalia vastaan liittovaltion tuomioistuimeen, he väittivät Paavalin saavan aikaan sen, että ihmiset rikkoivat juutalaista lakia vastaan ja niin muodoin heidän tuntemuksensa mukaan roomalaista lakia vastaan.

Gallio 'ei välittänyt mistään tällaisista asioista' ja hylkäsi jutun. Hän palautti jutun juutalaiselle uskonnolle ja heidän tuomioistuimelleen eikä ottanut mukaan Rooman liittovaltion hallitusta. Hänen hylkäämispäätöksensä lähetti selvän viestin juridisesti puhuen, että elleivät nämä kristityt selvästi rikkoneet liittovaltion lakia, Rooma ei ottaisi harkittavakseen sellaista oikeustapausta.

Kristittyjen kohdalla Galliolla oli niin suuri vaikutusvalta ollessaan Rooman senaattori ja tuomari, että seurakunnalla yleisesti oli liittovaltiotasolla suhteellinen rauhanomainen aika noin 10 vuoden ajan, kunnes Nero aloitti vainonsa vuonna 64. Vaikka Paavalia vainosivat jatkuvasti uskosta osattomat juutalaiset tähän aikaan, valtaosa hänen kirjeistään, jotka muodostavat meidän Uuden testamenttimme, kirjoitettiin tänä aikana. (Roomalaiskirje, 1. & 2. Korinttilaiskirje, Galatalaiskirje, 1. & 2. Tessalonikalaiskirje, kirje Filemonille, mahdollisesti Heprealaiskirje)

Pian eivät kuitenkaan uskosta osattomat juutalaiset olleet niitä, jotka juonivat osoittaakseen Roomalle, että kristityt rikkoivat Rooman liittovaltion lakia; kristityt tekivät sen heidän puolestaan, sillä Rooman lait olivat muuttumassa.

Ja siitä jatkamme ensi viikolla. Toivottavasti näet toimintamallin, sillä se, mitä kerron menneisyydestämme, on nyt nykyisyydessämme ja tulee pian olemaan tulevaisuudessamme. Ensi viikkoon, siunauksin,

John Fenn/LL

The reason behind the reason, prophetic for the body, 3 of 3
Syy syyn takana, profeetallista ruumiille, 3/3

Hei kaikki,

Lopetin viime viikolla siitä puhumiseen, kuinka roomalainen senaattori ja tuomari Gallio oli kieltäytynyt tekemästä kristittynä olemisesta liittovaltiotason rikosta, mutta lait olivat pian muuttumassa.

Muutaman vuoden sisällä keisarit muuttivat lakia tehden pakottavaksi liittovaltion laiksi palvoa keisaria ja julistaa lojaaliutta Roomalle. Kristittyjä kuoli tuhansittain seuraavien kahden ja puolen vuosisadan aikana, koska he kieltäytyivät palvomasta keisaria ja julistamasta lojaaliuttaan imperiumille. Heidät teloitettiin pettureina.

Palvo valtiota tai johtajaa

Historiallisesti kun se prosessi, jossa arvioidaan henkilön lojaaliutta kansalaisena hänen uskontonsa perusteella, alkaa jossakin maassa ja kulttuurissa, se etenee suhteellisen lyhyessä ajassa. Aluksi Danielia kohdeltiin hyvin, hänelle annettiin syötäväksi parasta ruokaa, hän sai

parhaan koulutuksen. Mutta lyhyen ajan kuluessa yhteiskunnassa olevat viholliset käänsivät hänen uskonsa Jumalaan epäisänmaallisuudeksi kuningasta kohtaan. Danielin avoin Herran palvonta väännettiin epälojaalisuuden ilmaukseksi kuningasta ja maan lakeja kohtaan.

Uuden testamentin aikoina se, mikä alkoi Jerusalemissa kiistana juutalaisten keskellä lahkosta, joka uskoi Jeesuksen olevan Messias, kääntyi muutaman vuosikymmenen sisällä syytökseksi siitä, että kristityt olivat epäisänmaallisia Roomaa kohtaan. Heidän arvonsa olivat erilaiset, heidän kuuliaisuutensa oli Jeesukselle hallituksen sijaan; he olivat vastakulttuuria.

Natsi-Saksassa tehtiin juutalaisvastaisia lakeja v. 1920, mitä seurasivat toiset lait v. 1933 ja 1935. Dachau, ensimmäinen natsien kuolemanleiri, avautui 1933 laajeten nopeasti kymmenessä vuodessa yli tuhanteen leiriin vuoteen 1944. Juutalaisten ja kristittyjen ohella poliittisesti konservatiivisia syytettiin siitä, että he olivat epäisänmaallisia Hitlerille. Katso Kiinaa, joka nykyään lähettää kristittyjä uiguureja ja etnisiä han-kiinalaisia 'uudelleenkoulutusleireille', jotka ovat hyvin julkisuudessa tiedossa, mutta silti valtiot tekevät bisnestä Kiinan kanssa.

Mitä pitää silmällä, on tämä:

Uskoa Jeesukseen tullaan pitämään outona, epäisänmaallisena ja pahempana; syynä siihen, että jollakin maalla on vaikeuksia. Ensiksi johtajat, sitten yhteiskunta ja yleinen kulttuuri muuttuvat, koska halutaan hiljentää tai eliminoida jollain tavoin uskon omistavien vaikutuksen. Kuten oli laita Danielin, Jeesuksen, 1. vuosisadan kristittyjen, juutalaisten ja kristittyjen ja konservatiivisten natsi-Saksassa; meitä tullaan syyttämään yhteiskunnan epäkohdista. Meidät tullaan näkemään maan kehityksen ehkäisevänä tahona.

Mikä alkaa pienenä, jopa paikallistasolla, tulee liittovaltion laajuiseksi muutaman vuoden sisällä. Pelko siitä, että 'uskonnolliset' ihmiset pakottavat omat arvonsa kansakunnalle. Viha niitä periaatteita kohtaan, jotka rakentavat kansakuntia ja perheitä, tulee säännöksi. Valtio pyrkii kontrolloimaan kaikkea. Mediasta tulee hallituksen työkalu. Tapahtuu luonteen salamurhia ja oikeusjuttuja, jotka suunnataan valikoituihin tilanteisiin, yksilöihin, johtajiin ja keneen tahansa, joka poikkeaa valtiollisesta politiikasta.

Naapurit vakoilevat naapureita, säädetään lakeja helpottamaan tuollaisia asioita. Danielia kutsuttiin petturiksi sen jälkeen, kun työtoverit olivat vakoilleet häntä. Jeesuksen petti opetuslapsi, ja Pietari, Paavali ja tuhannet kristityt Roomassa leimattiin Rooman vihollisiksi. Valtio yrittää kontrolloida jokaista ja media ja kulttuuri auttavat pyrkien yhdenmukaisuuteen ja rangaisten niitä, jotka ovat erilaisia.

Maasta riippumatta roskaväkimentaliteetti haluaa jokaisen mukautuvan, ja ne jotka eivät tee niin, leimataan, eristetään, heitä vihataan. Ilmestyskirjassa jos haluat ostaa tai myydä, sinun täytyy ensin ilmaista uskollisuutesi järjestelmälle/ihmiselle ja sitten saat merkin, joka sallii sinun ostaa ja myydä. Yhdenmukaisuus. Samanlaisuus. Uskollisuus.

Näemme näiden asioiden kehittyvän ympäri maailman tänään kokonaisissa kansakunnissa kaikissa samanaikaisesti ja jotkut kristityt, aivan kuten Paavalin aikoina, mukautuvat valtaapitävän eliitin arvoihin. Mutta toiset eivät mukaudu. Näin ollen tulemme näkemään joidenkuiden seurakuntien menevän maailman tietä merkityksellisyyden nimissä, ja joitakuita kristittyjä, jotka kieltäytyvät mukautumasta. Emme vain ole erilaisia, kieltäydymme olemasta samanlaisia.

Mitä Jeesus tekee

Joten tuo on se suunta, johon maailma on menossa, mutta mitä Jeesus on tekemässä? Hän on liikkumassa vastakkaiseen suuntaan. Hän aloitti kodissa Aadamin ja Eevan kanssa eikä ole koskaan lähtenyt pois. Hänen arvonsa eivät ole koskaan muuttuneet: minulla oli nälkä, jano, olin

alaston, sairas, vankilassa ja te ruokitte, annoitte vettä, vaatetitte, tulitte ystäväksi ja kävitte minun luonani. Hän on sävyisä, nöyrä, lähestyttävä, tule Hänen opetettavakseen. Jeesukselle kyse on kirkonpenkissä istuvista ihmisistä, ei lasershow'sta 'palvonnan' aikana tai sisääntuloaulan kahvilasta. Hänen käsityksensä merkityksellisyydestä tarkoittaa, että pidetään huolta ihmisistä siellä, missä he asuvat.

Jeesukselle kyse on arkipäiväisistä asioista kuten perustavanlaatuisesta huolenpidosta, yhteydessä olemisesta, ihmissuhteista, ystävyyssuhteista. Kun alkuseurakunta syntyi helluntaina Apt. 2:42 sanoo, että heidän kokoontumisiinsa kuuluivat nämä neljä osatekijää: opetus, yhteys, ruoka, rukous. Yhteys on pyhää, ei vain jälkikäteen kokoukseen ympätty ajatus 'kokouksen jälkeen keittiössä yhdessäoloa kahvikupin äärellä.' He kokoontuivat kodeissa ja toistensa tunteminen oli tärkeää – ja juuri siellä Jumala liikehti parantaakseen, vastatakseen rukoukseen, yhdistääkseen ihmisiä välittäviin, jumalisiin ihmissuhteisiin.

Ilman fanfaaria Jeesus liikkuu ihmissuhteiden keskellä uskovien joukossa. Näemme enemmän parantumisia, enemmän ihmeitä, enemmän rukousvastauksia verkostossamme kuin koskaan aiemmin. Ei ole väliä sillä, tapahtuuko se nettikokoontumisessa vai jonkun kotona, ympäri maailman Herra on liikkeellä. Ollen sävyisä ja sydämeltään nöyrä Hän ei etsi median huomiota – Hän vain kulkee omilla asioillaan, kuten Hän on aina tehnyt.

Joulukuun 2019 ja äskettäisessä ilmestymisessään Herra käsitteli laajemmin kommenttejaan minulle koskien sitä, kuinka kotiseurakunnat tulisivat tunnetuiksi paikkana, jonne mennä rukousvastauksen, huolenpidon ja ihmeiden saamiseksi elämässään.

Kristillisyyden täytyy olla hengellistä ja Jumalan Hengen täytyy liikkua keskellämme

Jos ei ole yleistä, että Pyhä Henki meissä ja meidän kauttamme suuntautuu kohti muita, päädymme siihen, että meissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta kiellämme sen voiman. Ei ole heidän vikansa: auditorioseurakunnan kokouksen rakenne ei mahdollista sitä, että jokainen liikkuu Hengessä tai hänen puolestaan rukoillaan pienryhmissä. Sen seurauksena meillä on kristittyjä, jotka tietävät Jeesuksesta kaiken, mutta eivät ole koskaan nähneet Pyhän Hengen liikkuvan heidän keskellään.

Vielä pahempaa on se, että meillä on pastoreita, jotka osaavat vetää kokousta, mutta eivät osaa liikkua Hengen lahjoissa. Meillä on ylistyksenjohtajia, vetää kokousta, mutta eivät osaa valmistaa tietää Pyhälle Hengelle liikkua (seurakunnan) keskellä. Monet kristityt tietävät Hänestä, mutta eivät tunne Häntä. He eivät tunne Isää.

Meidän kaikkien täytyy tietää, että Kristus todellakin asuu meissä ja puhuu meille ja opastaa meitä ja näyttää meille tulevat. Ilman sitä, että Hän on keskellämme, meissä on jumalisuuden ulkokuori, muttemme tunne sen voimaa.

Aivan kuten alkuseurakunnassa Apt. 2-4:ssä, aivan kuten Roomassa vainon aikoina, aivan kuten maissa, jotka viimeisen 2000 vuoden aikana ovat vainonneet kristittyjä, on tulossa aika, jolloin monien noista kristityistä, jotka ovat läheisesti yhteydessä toisten kanssa kotikokouksissa, tarpeisiin vastataan samalla, kun monet ulkopuolella olevat ovat puutteenalaisina. Jopa Yhdysvalloissa meillä saattaa olla armonaika, mutta se on vain sitä. Muista, mitä Herra kertoi minulle helmikuun 4. v. 2001: "Niin kuin oli alussa, niin täytyy olla nytkin; Minä liikun ihmissuhteissa."

Vetää vakavaksi ajatella tätä – uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn/LL